

San Marino – az élő középkor

„Benvenuti nell'antica terra della libertà” – üdvözlő a felirat, amikor az olasz tengerpart felől átlépjük a miniállam határát. A 301, tehát Diocletianus császársága óta fennálló San Marinót sokan a világ legrégebbi és egyben legkisebb köztársaságának tartják. Míg az előbbi teljes mértékben fedi a valóságot, az utóbbi állítás 1968-ben megdőlt, a Csendes-óceánban fekvő harmadannyi területű, alig 21 négyzetkilométeres Nauru szigetállam ugyanis ekkor nyerte el függetlenségét. Európa miniatűrjei ennek ellenére nem szűkölködnek legekben. Kontinensünkön található földünk legkisebb országa, Vatikán (már amennyiben a 100 országgal diplomáciai kapcsolatban álló és szintén Rómában enklávészkodó Máltai Lovagrendet nem tekintjük államnak), és Európa adja az ENSZ legkisebb tagját, Monacót. Megannyi különleges történelem, megannyi feladványnak sem utolsó legmagasabb pont.

San Marino csúcsával látszólag nincs túlzottan nehéz dolgunk, a Monte Titano messze kiemelkedik a környező tájból a legmagasabb pontra épített torony is szembeötlő. Aki nem hisz a szemének, megmérheti GPS-szel, vagy elolvashatja egy kiadványban: a várfal három tornya közül a középső, vagyis a Cesta (más néven Fratta) áll az ország tetején. A probléma persze épp ebből adódik, lábunk nem érintheti a csúcsot, mert ugyebár ott áll az inkriminált torony. Kárpótlásul felkereshetjük a toronyban berendezett múzeumot, vagy egy fotó kedvéért a mellette emelkedő sziklakiugrást. A csúcsot minden turista megmássza, akár tud róla, akár nem. Az óváros csak gyalogosan látogatható és a Palazzo Pubblico felől szinte mindenki a várfalra igyekszik. Az első, egyben legrégebbi torony a Guaita vagy Rocca, az innen induló Boszorkánysétány pedig egyenesen a Cesta toronyhoz, tehát az ország csúcsára vezet. A harmadik torony kissé távolabb árválkodik, neve is csak egy van, Montale, a legtöbben azonban idáig még elsétálnak. A panoráma alapján mi is úgy éreztünk, mintha tényleg komoly hegyet másztunk volna.

A kis ország büszke múltjára, látogatásunk idején, július végén például javában folytak a középkori napok rendezvényei. Jelmezes felvonulás, korhű ruhák és ételek, íjászverseny, lovagi torna – csak néhány a gazdag programból. Már csak egy ágyú kell, hogy minden tökéletesen hiteles legyen. És lám ez is itt áll a főtéren, az egyik flekkensütő sátrának szomszédságában. Mellette hasonló méretű állványon professzionális videokamera. Igazi, hamisítatlan középkori feeling.